

Nhớ Bạn

Tôn Thất Thiện

Di ảnh cố AH Trần Như Vọng

Lời Cảm Tạ

*“Những hẹn hò từ nay khép lại
Thân nhẹ nhàng như mây
Chút nắng vàng giờ đây cũng vội
Khép lại từng đêm vui”*

Vậy là Ba cũng đã xong một đời người, đã thực sự từ biệt tất cả để bay về bên ông bà và về làm bạn với mây trời, nghe thông reo vi vu. Sẽ không còn bóng Ba, không còn tiếng cười, tiếng hát của Ba nhưng những năm tháng đã qua, những kỷ ức đã xa sẽ không thể quên, chưa bao giờ quên trong tâm trí Mẹ cùng chúng con, và có lẽ trong lòng của nhiều người nữa.

*“Cánh cò cống nắng qua sông
Chờ luôn nước mắt cay nồng của cha
Cha là một dải ngân hà
Con là giọt nước sinh ra từ nguồn!”*

Dẫu đau buồn trong mắt mát, nhưng vẫn giấu hết nước mắt vào trong, chúng con biết chúng con phải vững vàng hơn xưa. Mỗi đời

người chỉ có một quãng đường. Ba đã dừng chân yên nghỉ, còn chúng con vẫn đi tiếp đến mai sau. Ba đã cho chúng con trái tim đầy ánh sáng! Chúng con biết sẽ là chặng đường dài đẹp để bởi những gì ba đã để lại cho chúng con. Chúng con tin vào sự vô thường, tất cả rồi sẽ đổi thay và đây sẽ là cơ hội cho sự tái sinh. Hãy yên lòng Ba nhé!

Chúng con cảm nhận được sự yêu thương, tình cảm của các bác, các cô chú, anh chị, các em, các cháu, các thân bằng quyến thuộc của Ba. Nhiều đồng nghiệp, bạn học đồng môn, bằng hữu của Ba, và các gia đình, đã không quản ngại đường xá xa xôi từ Sài Gòn, Phan Thiết, Đà Nẵng, Huế đã về để chia buồn cùng gia đình và tiễn biệt Ba, chia sẻ sự mất mát với gia đình chúng con và đưa Ba về nơi an nghỉ cuối cùng. Trước tất cả tình cảm dành cho Ba chúng con lúc ly biệt này, chúng con nguyện duy trì và tiếp nối sợi dây tình cảm mà cả đời Ba đã trân trọng và bồi đắp.

Chính quyền địa phương cùng nhiều cơ quan, đoàn thể, lãnh đạo, cá nhân của các đơn vị trên địa bàn Thành phố Huế, trên địa bàn tỉnh Bình Thuận, ban lãnh đạo BIDV*, Công đoàn BIDV*, các Chi nhánh BIDV* và các cá nhân đã động viên chia sẻ với mất mát của gia đình cùng gửi hoa và đến phúng điếu đến gia đình chúng tôi.

Các cô chú anh chị em quyến thuộc đã tận tình giúp đỡ gia đình tổ chức lễ tang được chu toàn, trang trọng.

Chúng tôi không có điều kiện đến gặp tất cả để nói lời cảm tạ, gia đình chúng tôi xin phép nhờ các trang mạng xã hội gửi lời cảm tạ đến các Ông, Bà, Cô, Chú, Bác Anh, Chị và các bạn lòng biết ơn của gia đình. Cầu mong cho tất cả mạnh khỏe, thành đạt và hạnh phúc!

Thừa lệnh Mẹ và gia đình,

Trưởng nữ, Trần Thị Ngân Hà

Nhớ Bạn

Mãi nhớ và hẹn gặp người bạn "**Cố Đình**"
Trần Như Vọng,

Vọng ơi, Mi ra đi quá đột ngột, Mi đã để
cho tau một khoảng trống quá lớn!!!

Tụi mình biết nhau cũng cả cuộc đời Mi
(74 năm), còn tau thì không biết còn bao nhiêu
năm nữa!

Có thể tụi mình khi sinh ra đã nằm cùng 1
cái nôi (tau sinh tháng giêng, Mi tháng 2 - còn
Lê Kim Thắng nhà ta thì là tháng 3 năm Đinh
Hợi 47), tại vì nhà Mi thì số 7 còn nhà tau là số
16 đường Đoàn Thị Điểm - Thành Nội Huế, mà
gần đó chỉ có 1 mình Mụ Sâm lo chuyện đẻ, Mụ
cách nhà tụi mình không quá 300m (Mụ ở góc
đường Đoàn Thị Điểm và Tăng Bạt Hổ - nay là
Nhật Lệ, cùng đường với nhà mới của Mi).

Thời gian trôi qua, tụi mình cùng vào
trường tiểu học Trần Quốc Toàn (trong Thành
Nội, cạnh Cửa Thượng Tứ), Vọng ở gần Hồ Tịnh
Tâm nên mỗi lần đi học là Mi đến kêu tau cùng
đi, hai đứa thường đi thẳng hết con đường Đoàn
Thị Điểm (đường ni bắt đầu ở Hồ Tịnh Tâm, đi
ngang sân đá banh - có một thời gian miếng đất
được dùng trồng cỏ cao để nuôi bò giống vào
đầu thập niên 60 thời Đế Nhất Cộng Hoà Cố
Tổng Thống Ngô Đình Diệm), rạp chiếu phim
Diên Hồng, cửa Ngọ Môn - cửa chính vào Đại
Nội - cho đến Hoàng Thành, thành bao vây
Thành Nội với các cửa: Đông Ba, Ngăn, Nhà
Đồ, Hữu, ..., (xin vào Google: tìm "các cửa
thành nội Huế" sẽ rõ) rồi bẻ (quẹo) trái vào
đường Ông Ích Khiêm - đường ni đi qua trước

viện Quốc Tử Giám sau đổi thành trường trung
học đệ nhất cấp Hàm Nghi - thế là tụi mình đến
trường trước tiếng trống vào học.

Nói thêm, có lẽ dân Balê đã bắt chước
dân Huế tụi mình nên Paris cũng bao bọc bằng
nhiều cửa (portes) như Porte Diderot,
Charenton, Maillot v...v... phân ranh giới Paris
với ngoại ô (đúng ra là xứ Tây đã làm trước Huế
mình cả 70 năm, họ xây vào năm 1734 còn ở
quê hương Xứ Huế thì đào móng xây tường vào
đầu thế kỷ 19).

Vào mùa hè trời Huế rất là nóng, nhựa
đường đôi khi chảy, hai đứa mình lại đi chân đất
nên vừa đi vừa nhảy, vừa la "nóng quá, nóng
quá, ..." cho đến khi được Ba Mạ mua cho đôi
dép Bình Trị Thiên - để là vỏ lốp xe hơi và dây
cột là ruột xe hơi. Hai đứa đôi khi đi học về nhà
trễ, đó là vào mùa thu, khi mấy cây phượng đỏ
bắt đầu cho trái, tụi mình thì quá nhỏ mà lại nhát
như Thỏ Đẻ nên đứng đợi mấy đứa ở trên cao
đôi cho vài trái rồi cầm trái phượng khỏ trên lè
đường vắng ra vài hột là mừng lắm, ôi cha ơi là
ngon, thời thơ ấu xa xưa răng mà sung sướng
rứa!!

Thời kỳ đó Mi đã bắt đầu đá banh khá
giỏi, luôn được chọn cho đội Trần Quốc Toàn -
như sau này Mi cũng tham gia đội banh Công
Chánh - còn tau thì chỉ được đứng ngoài cổ
vỗ...zô...zô... Mi nhớ không?

Trong lớp mình có một thằng bạn nhà
nghèo buổi sáng dậy sớm đi giao báo tận nhà,
thế mà tiền kiếm được là xài hết cho tụi mình,
mua "cà rem" phát cho bạn bè mỗi dịp đá banh,
tuổi còn nhỏ mà rằng "**Mạnh Thường Quân**" rứa
không biết?. Thật tiếc không gặp lại nó để được
ăn cà rem không tiền.

Bọn mình học đến cuối năm lớp nhất, bạn
bè ai cũng được phát bằng Tiểu Học trong khi
hai đứa mình điểm đều khá mà không được
bằng, uất ức lắm lên hỏi cô Mai, cô nói hai con
mới 10 tuổi thành phải học lại một năm sang
năm mới được cấp bằng.

Tiếc là cô không nói thêm "**nếu muốn có
bằng sớm thì ghi tên thí sinh tự do**" để thi, mà
hai đứa mình mô có biết có cách dành cho học
sinh nhảy lớp!

Năm sau rời trường tiểu học Trần Quốc
Toàn, Mi thi đậu vào trường công Hàm Nghi còn

tau rút, thành vào trường tư Bồ Đề, rồi chúng mình lại “Đoàn Tu” ở trường trung học đệ nhị cấp Quốc Học. Mi lấy Anh vẫn làm sinh ngữ chính còn tau lấy Pháp vẫn nên không thể cùng chung một lớp, nhưng hai đứa mình đã cùng học chung dự thi Tú Tài Bán phần và Toàn phần với Nguyễn Tri Khiêm, sau này học kỹ sư Canh Nông ở trường Nông Lâm Súc đường Cường Để bên cạnh Đại học Dược và Văn Khoa. Và bạn Rạng, bạn ni thì cả ngày làm chuyện Phật Sự ở Khuôn Hội, tranh đấu biểu tình và bị bắt nhốt trong dịp “đàn áp Phật Giáo 1963 !!!” nên phải vào sớm quân trường Thủ Đức và hết có dịp được gặp, không biết bay giờ bạn Rạng đang ở mô??

Năm 1965 - 1966, hai đứa mình học chung MPC Đại Học Huế, lại một năm tranh đấu với “bàn thờ ra đường”...

Trước hè 66, tụi mình bỏ Huế vào Sài Gòn - Hòn Ngọc Viễn Đông - ở Sài Gòn hai đứa mình có Thắng nhập bọn trở thành bộ ba, Lê Kim Thắng là anh họ của tau.

Thời gian sau khi ra trường 3 đứa cùng gắn bó chia cơm áo cho nhau, Mi thì bỏ cầu sắt Thị Nghè, Thắng thì bỏ Trần Hưng Đạo SG, tau thì bỏ Nguyễn Hoàng Chợ lớn để đi “cù bơ cù bắt” khi thì khu Bàn Cờ, rồi cư xá Lữ Gia, qua khu chợ cá Trần Quốc Toản và sau cùng là trọ trước trường Quốc Gia Hành Chánh cho đến khi chúng ta 3 đứa tan hàng, gẫy gánh!!!

Mi còn nhớ áo chemise đủ màu xanh, hồng, cam... của Thắng nhà ta, nhà nó giàu nên thiếu chi tiền mà mua, rứa thì đại chi tụi mình không xài (để giặt le với mấy em) từ thứ hai cho đến thứ tư cứ một cái áo là phải mặc đủ 3 đứa rồi mới thay cái khác, vì đi của “Đào” nên 3 đứa thay nhau mặc áo mới lia lịa, chẳng may thằng mô mặc trúng ngày cuối cùng trước khi bỏ giặt thì ui chao ơi cái mùi mồ hôi cộng với cái nắng Sài Gòn không còn là “Nắng Sài Gòn em đi mà chột mát” mà là “Nắng Sài Gòn em đi mà chột hừng cái mùi ... độc đảo”!!!

Tụi mình sống chung với nhau cho đến năm 1975.

Tau còn giữ 1 tấm hình ngày Mi và thằng Phong đưa tau lên phi trường Tân Sơn Nhất để

ra đi biệt lập, tau chưa kịp tặng Mi thì Mi đã bỏ tau ra đi rồi, lần đó tụi mình chia tay nhau rồi sau đó xảy ra biến cố 75 làm bọn mình ba đứa hết có dịp ở cạnh nhau.

Thắng thì tha hương ở Sacramento, Cali. USA, cả 2 đứa tụi mình đều không có dịp gặp lại Thắng. Mi thì ở lại đất Thần Kinh Huế còn tau thì lưu lạc qua Paris. Tau mới điện thoại nói với Mi là sau dịch tau sẽ về Huế và nhà Mi là khách sạn của tau, bây giờ chủ khách sạn không còn thì tau về Huế làm chi nữa.

Thắng đã bỏ tụi mình ra đi đầu tiên, rồi nay đến Mi, bảo làm răng tau không thấy trước mắt một khoảng trống quá lớn?!!!

Mi và Thắng đã gặp nhau vui cười thỏa thích chưa? Rứa mới đúng nghĩa là bạn chí thân từ thời “trao trẻ” chứ.

Tụi mình biết bao kỷ niệm: chuyện của thời học sinh... mình cùng đi Hương Đạo.... rồi chuyện thời sinh viên... chuyện của mấy em, chuyện tau phá đám tụi Mi với các em học trò... còn nhiều nhiều chuyện nữa, nói rằng cho hết...

Hẹn gặp hai đứa Mi một ngày gần đây tau sẽ cùng Mi và Thắng ôn lại kỷ niệm xưa.

Tôn Thất Thiện

Chú thích:

* Banque d'Investissement et de Developpement du Vietnam